

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1884 Εγκαινιάζεται ο σιδηροδρομικός σταθμός Πελοποννήσου στην Αθήνα, σε σχέδια του Ερνέστου Τσίλερ.

1905 Αγγλία και Γαλλία τάσσονται υπέρ της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.

1907 Ο Λοχαγός Νικόλαος Δουμπιώτης (καπετάν Αμύντας) εξοντώνει τη βουλγαρορουμανική συμμορία του διαβότου κομιτατζή Χαφάσκι, ο οποίος είχε παγιδεύσει τον Μακεδονομάχο Τέλλο Άγρα και τον είχε υποθάλλει σε μαρτυρικό θάνατο.

1913 Οι Βούλγαροι, υποχωρώντας, λεπλατούν και πυρπολούν το Διοξάτο Δράμας.

1934 Αναταραχή στο ναζιστικό κόμμα της Γερμανίας, με την αμφισβήτηση του Αδόλφου Χίτλερ. Το επεισόδιο αυτό είναι γνωστό ως Η Νύκτα των Μεγάλων Μαχαιριών.

1957 Εγκαθίσταται στην Ελλάδα ο πρώτος ατομικός αντιδραστήρας (Δημόκριτος).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1892 Στρατίτης Μυριβήλης, φιλολογικό ψευδώνυμο του Μιχ. Σταματόπουλου, μυθιστοριογράφος & διηγηματογράφος.

1939 Γεώργιος Γεννηματάς, βουλευτής και υπουργός, από τα ιδρυτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ. (Θαν. 25/4/1994)

1958 Λίνα Νικολακοπούλου, στιχουργός.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1893 Ζαν Ντανιέλ Κολαντόν, ελθετός φυσικός και μηχανικός, ο πρώτος που μέτρησε την ταχύτητα του ήχου στο νερό.

1984 Ανρί Φαμπρ, γάλλος αεροπόρος, εφευρέτης του υδροπλάνου. (Γεν. 29/11/1882)

2012 Θύμιος Καρακατσάνης, έλληνας ηθοποιός και σκηνοθέτης του θεάτρου, που διακρίθηκε κυρίως σε αριστοφανικούς ρόλους.

Καπετάν Άγρας, 1880 – 1907

Ελληνας στρατιωτικός, γνωστός και ως Τέλλος Άγρας, από τις πρωικότερες φυσιογνωμίες του Μακεδονικού Αγώνα. Ο Σαράντος Αγαππινός, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, γεννήθηκε το 1880 στο Ναύπλιο, όπου ο πατέρας του Ανδρέας Αγαππινός, από τους Γαργαλιάνους Μεσσηνίας, υπηρετούσε ως εφέτης. Το 1901 αποφοίτησε από τη Σχολή Ευελπίδων και τοποθετήθηκε ως υπολοχαγός στην φρουρά της Αθήνας. Λίγους μήνες αργότερα κατατάχθηκε εθελοντής στα στρατιωτικά σώματα που πολεμούσαν τους Βούλγαρους κομιτατζήδες στην οθωμανοκρατούμενη Μακεδονία, επειδή πίστευε ότι η ελληνική ψυχή της Μακεδονίας θα αφυπνιζόταν μόνο με τη στρατιωτική δράση.

Πολέμησε, κυρίως, στην περιοχή του Βερμίου και τον Σεπτέμβριο του 1906 έγινε αρχηγός στρατιωτικού τμήματος. Σημαντική υπόρξει τη σημβολίζει τη στις οκληρές μάχες για την εκκαθάριση της βαλιτώδους λίμνης των Γιαννιτσών (Βάλτος για τους ντόπιους), η οποία είχε καταστεί από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες οχυρό απροσπέλαστο.

Στις 14 Νοεμβρίου 1906 τραυματίσθηκε, όταν οι άνδρες του δέχθηκαν επίθεση από το απόσπασμα του κομιτατζή Αποστόλ Πετκόφ και μετέβη στη Θεσσαλονίκη για νοσηλεία. Επέ-

στρεψε στις αρχές του 1907 στην περιοχή, αλλά η κατάσταση της υγείας του χειροτέρεψε, καθώς προσβλήθηκε από ελονοσία.

Τότε, το κέντρο του Μακεδονικού Αγώνα που έδρευε στην Αθήνα, διέταξε την αντικατάστασή του από τον λοχαγό Νικόλαο Δουμπιώτη (καπετάν Αμύντα). Προτού αναχωρήσει από την περιοχή, ο καπετάν Άγρας θέλησε να συναντηθεί με τους αρχηγούς των βουλγαρικών τμημάτων Κασάποκι και Ζλάταν, με σκοπό είτε να τους εξαγοράσει, είτε να τους πείσει να στραφούν ενωμένοι Έλληνες και Βούλγαροι κατά των Τούρκων. Παρά την αντίδραση των Ναουσαίων προκρίτων, δέκτηκε να συναντηθεί με τους δύο Βουλγάρους

οπλαρχηγούς σε ουδέτερο έδαφος, συνοδευόμενος από ένα άνδρα της εμπιστοσύνης του, τον Αντώνη Μίγκα. Οι Βούλγαροι, παρά τις διαβεβαιώσεις τους, συνέλαβαν αμέσως τους δύο μαχητές και αφού τους διαπόμπευσαν επί μία εβδομάδα, περιφέροντάς τους στη βουλγαρικά χωριά της περιοχής ως δήθεν αιχμαλώτους, τους απαγχόνισαν από τον κλάδο μιας καρυδιάς, που βρισκόταν κοντά το χωριό Τέχοβο στις 7 Ιουνίου 1907. Ο θάνατος του καπετάν Άγρα συντάραξε το ελληνικό στοιχείο της περιοχής και προδοσία των Βουλγάρων φανάτισε τους Έλληνες αντάρτες, με αποτέλεσμα ο Μακεδονικός Αγώνας να συνεχιστεί με μεγαλύτερη ένταση.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Τάσος Καραμήτσος

Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης τώρα με πρωτοβουλία Τσίπρα

Τι θα συμβεί λοιπόν στην Ελλάδα τις επόμενες ημέρες, τις επόμενες εβδομάδες με τις τράπεζες κλειστές ή έστω ...μισάνοιχτες και μάλιστα στις αρχές της τουριστικής περιόδου που περιμένουμε να εισπράξουμε από τους τουρίστες περί τα 25 δισ. ευρώ και να πάρουμε μια ανάσα;

Εχει σκεφτεί κανείς από όλους αυτούς τους απίθανους τύπους που μιλάνε, ότι σε λίγο - σε πολύ λίγο- δεν θα δουλεύουν ούτε οι πιστωτικές κάρτες και δεν θα μπορούν να πληρώσουν οι τουρίστες στα νησιά; Πώς θα δέχονται οι ξένες εταιρίες τις διατραπεζικές συναλλαγές των ελληνικών εταιριών που εισάγουν προϊόντα; Πώς θα ξαναγεμίσουν τα ράφια των σούπερ μάρκετ από εισαγόμενα προϊόντα πρώτης ανάγκης; Και πώς με ελληνικά προϊόντα όταν όλοι ψάχνουν για μετρητά;

Τι θα πει αύριο το πρώτι στις γιαγιάδες που δεν θα μπορούν να πάρουν τις συντάξεις τους από την τράπεζα;

Έχουν καταλάβει ότι αν ανοίξουν οι τράπεζες κινδυνεύουμε με αγριότητες, γιατί απλά δεν έχουν πάνω από 3 δισ. ευρώ τα ταμεία τους και η πανικόβλητη κοινή γνώμη θα ζητάει 15 δισ. ευρώ την ημέρα;

Τι θα συμβεί αν πείσει τον μπερδεμένο, κουρασμένο και αγανακτισμένο Έλληνα ο Τσίπρας ότι έχει δίκιο

που θέλει δημοψήφισμα και ο ψηφοφόρος πει «Όχι» στο δημοψήφισμα; Σε λίγες μέρες θα του «φορμάρει» τη δική του πρόταση που είναι λίγο καλύτερη και προβλέπει ...μόνο 8 δισ. ευρώ μέτρα. Ε, και λοιπόν; Τι έγινε; Νομίζουν ότι δεν κατάλαβε κανείς ότι και η ελληνική πρόταση είναι μια κανονική σύμβαση με μέτρα λιτότητας, όπως άλλωστε όλες όσες επιβλήθηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια; Μιλάμε για ποιότητα μνημονίου;

Ποιος μας λέει ότι μόλις πάει ο Έλληνας πρωθυπουργός στους δανειστές - που τόσο καθύβρισε τις τελευταίες μέρες - με το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος θα σκιαχτούν και θα του δώσουν καλύτερο μνημόνιο;

Κι αν δεν του δώσουν, τι θα γίνει; Θα μας πάει στη δραχμή; Ή θα πάει σε εκλογές και θα ζητάσει να βγάλει άλλος το φίδι από την τρύπα; Και γιατί δεν το έκανε από την αρχή; Δεν θα ήταν πιο έντιμο εκ μέρους του να πει στον λαό ότι αυτός δεν θέλει να υπογράψει τα μνημόνια και να φύγει;

Η λύση πάντως κατά τη γνώμη μου δεν είναι αυτή, γιατί ο Τσίπρας ακόμα χαίρει της εκτίμησης μιας σημαντικής μερίδας κόσμου. Ήρθε η ώρα - η τελευταία ώρα - της υπευθυνότητας, γιατί αν δεν το έχει καταλάβει βρισκόμαστε μπροστά σε ναυάγιο της Ελλάδας και αυτός τώρα

είναι στο τιμόνι.

Πρέπει, λοιπόν, αύριο κιόλας, να βρει έναν εύσοχημο τρόπο να αφήσει το ούτως ή άλλως άστοχο δημοψήφισμα και να συγκαλέσει ένα ευρύτατο εθνικό συμβούλιο αποτελούμενο από τους αρχηγούς των κομμάτων, πρώπην πρωθυπουργούς, νυν και πρώπην κεντρικούς και μη τραπεζίτες και άλλες προσωπικότητες. Να βρουν όλοι μαζί μια καλή, εφικτή λύση για τον λαό, πάνω από όλα ρεαλιστική. Να ζητάσει παράταση από τους δανειστές και να σχηματίσει κυβέρνηση εθνικής ενόπτηας με κοινοβουλευτικές και μη προσωπικότητες.

Αν νομίζει ότι μπορεί να συνεννοηθεί ακόμα με τους δανειστές, ας μείνει ο ίδιος Πρωθυπουργός, αν όχι, ας τοποθετήσει κάποιον τρίτο που εμπιστεύεται. Αν δεν μπορεί για λόγους κύρους να πάρει πίσω το δημοψήφισμα, ας δρομολογήσει τις εξελίξεις ευθύς αμέσως ό,τι και αν βγει.

Μπροστά σε τόσο κρίσιμες ώρες δεν υπάρχουν εγωισμοί, αλλά ανάγκη κατανόησης του βαθύτερου προβλήματος, του δράματος που βιώνει η Ελλάδα. Γιατί αν μείνει στην ιστορία «ο Τσίπρας δεν υπέγραψε», έχει καλώς. Αν όμως μείνει στην ιστορία «ο Τσίπρας μας βούλιαξε και μας πήγε στη δραχμή»;